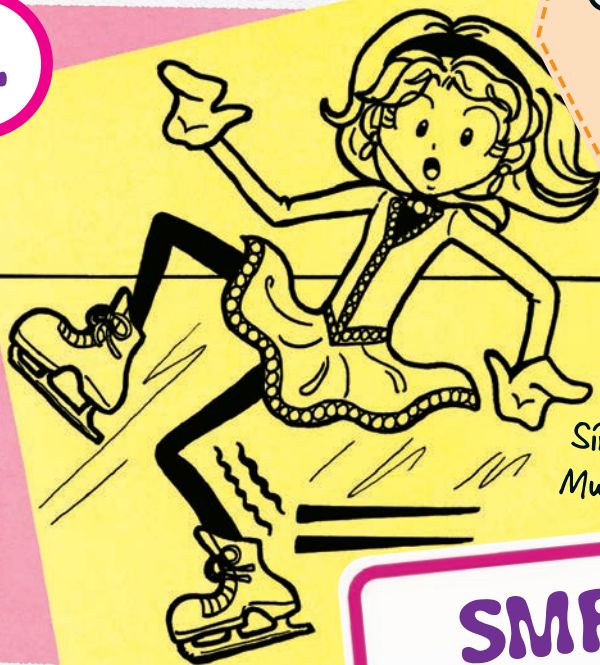

Rachel Renée Russell

Diari
d'una
PENJADA

4

55
MILIONS
d'exemplars
venuts a
tot el món
KFT!

Síndrome de la
Muntanya Russa

SMR
sobre patins!

Estrella Polar

Rachel Renée Russell

Diari
d'una

PENJADA

4

Síndrome de la
Muntanya Russa

SMR
sobre patins!

Estrella Polar

A la meva filla Erin, aquella penjada un pèl insegura que es va convertir en una penjada intrèpida, intel·ligent i superguapa.

Aquest llibre és una obra de ficció. Qualsevol referència a fets històrics o gent real s'ha fet servir de manera fictícia. Altres noms, personatges, llocs i incidents són producte de la imaginació de l'autora i qualsevol similitud amb fets o persones reals, vives o mortes, és totalment una coincidència.

Estrella Polar * Sèrie Diari d'una penjada * Títol original en anglès: Dork Diaries. Tales from a Not-so-Graceful Ice Princess * © del text: 2012, Rachel Renée Russell * Primera edició en llengua anglesa: ALADDIN (un segell de Simon & Schuster Children's Publishing Division) * Tots els drets reservats * Disseny de la sèrie: Lisa Vega * Disseny del llibre: Lisa Vega i Karin Paprocki * Primera edició: octubre del 2012 * Primera edició en aquesta presentació: juliol del 2023 * © de la traducció: 2012, Maria Àngels Guiu

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2023
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
estrellapolar.cat * info@estrellapolar.cat
ISBN: 978-84-1389-586-4
Dipòsit legal: B. 11.682-2023
Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.

En comprar aquest llibre contribueix a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

DIUMENGE, 1 DE DESEMBRE

Ostres, KFT!

En ma vida havia passat tanta VERGONYA!!!

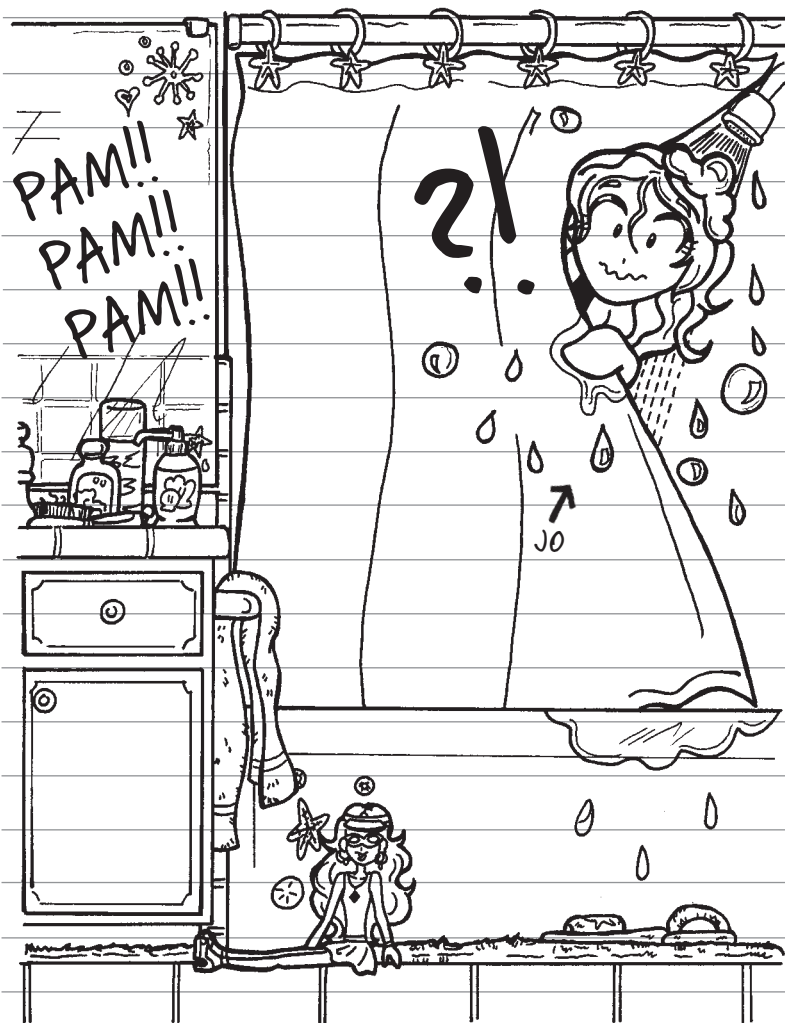
Laquesta vegada NO HA SIGUT per culpa de la Mackenzie Hollister, la meva enemiga, aquella supercreguda addicta a la brillantor de llavis.

Encara no entenc com la meva pròpia germana m'ha pogut humiliar d'aquesta manera.

Tot ha començat cap al migdia, quan m'he adonat que tenia els cabells més llardosos que una ració gegant de patates fregides. Necessitava una dutxa o, millor encara, una visitat al túnel de rentat. Us ho dic DE DEBÒ.

A penes feia un minut que era a la dutxa, quan ALGÚ ha començat a colpejar la porta com un histèric. Mig descol·locada, he tret el cap i he cridat:

<<Però què caram...???!!!>>

<<Quanta estona més penses estar ACAPARANT el lavabo?>>, ha cridat la Brianna. <<NIKKI...?!>>.

PAM!!! PAM!!! PAM!!!

«Brianna, deixa de picar a la porta! Estic a la dutxa!».

«És que em sembla que m'he deixat la nina aquí. Ella i la senyoreta Rosanna estaven fent una festa brutal i...».

«QUÈ?! Perdona, Brianna, però NO cal que m'expliquis que has fet una caca descomunal!...».

«NO! He dit "FESTASSA BRUTAL"! He d'entrar i agafar la meva nina perquè si no...».

«Ara NO PUC obrir la porta. Au, TOCA EL DOS!!!».

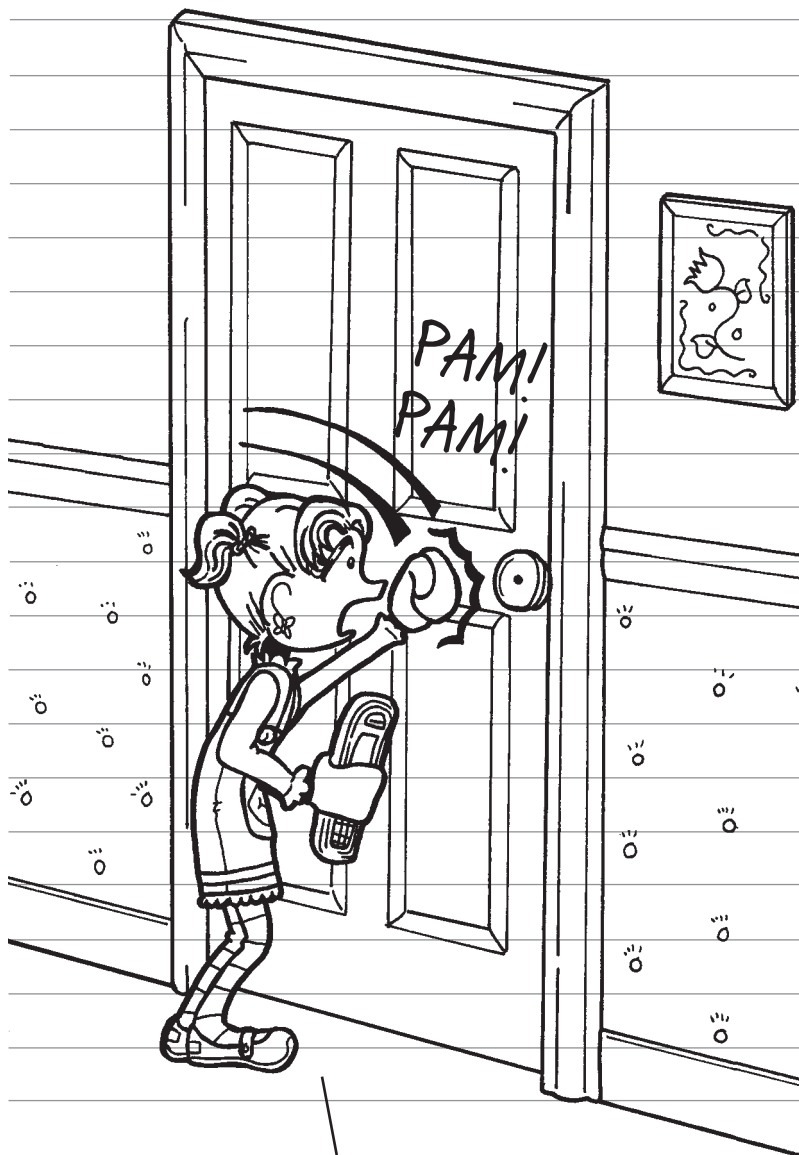
«Però Nikki, és que tinc moltes ganes d'anar al lavabo! NO em puc aguantar!».

«Doncs ves al de baix!».

«Però al lavabo de baix no hi ha la meva nina!».

«Em sap greu, però ara mateix no pots agafar-la! Espera't fins que m'acabi de dutxar!».

Però per desgràcia, al cap d'un minut...

NIKKI, OBRE LA PORTA! ET DEMANEN
AL TELÈFON! NIKKI?!

«Has d'obrir la porta per poder agafar el telèfon!».

PAM!!! PAM!!! PAM!!!

Que potser la Brianna m'havia pres per estúpida o alguna cosa per l'estil? NI DE CONYA cauria en el clàssic truc d'obre-la-porta-del-lavabo-perquè-tens-una-trucada-superimportant.

«És clar, Brianna! Doncs digue'ls que ara mateix no em ve de gust parlar amb ningú».

«Sí... emm... hola? Diu la Nikki que ara mateix no vol parlar amb ningú... No ho sé... Un moment...! Nikki, aquesta persona vol saber quan et pot tornar a trucar!».

PAM!!! PAM!!! PAM!!!

«NIKKI?! Que aquesta persona vol saber quan...».

«MAI! Digue'ls que no em tornin a trucar MAI MÉS! I per mi, ja els poden BOMBAR. L'únic que vull

ara mateix és ACABAR DE DUTXAR-ME!!! Així que, sisplau, Brianna, DEIXA'M EN PAU!!!>>.

<< Emm... hola? Diu la Nikki que no la tornis a trucar mai més! I també que et bombin!... Ahà. I saps perquè?!>>.

Lavors és quan he pensat que, de fet, potser SÍ que m'estava trucant algú. Però QUI? Si gairebé no em truca mai ningú...

<< Doncs perquè tens POLLS! Per això!>>.

I s'ha posat a riure com un pallasso diabòlic.

M'he començat a preocupar perquè aquella sortida em sonava molt. La va deixar anar ahir mateix referint-se a una persona en concret. Però aquella persona no em trucaria MAI DE LA VIDA! Ni de conya!

De sobte, m'he escagarrinat viva i he començat a cridar: <<N00000000!!!>>.

Lavors, d'una revolada he agafat la tovallola i he sortit de la dutxa tota xopa i plena de sabó.

«D'acord, Brianna!!!», li he dit entre un crit i un xiuxiueig. «PASSA'M EL MALEÏT TELÈFON ARA MATEIX!».

Però la nena s'ha limitat a treure'm la llengua i ha continuat xerrant per telèfon com si parlés amb una vella amiga amb qui no es veia des de l'escola bressol.

«La Nikki SEMPRE s'està segles al lavabo! I la mare no para de renyar-la perquè és superdesendregada. I quan es lleva al matí fa una por espantosa. Però això és perquè té les cames superpeludes i uns lleganyots fastigosos!».

NO em podia creure que la Brianna estigués ventilant els MEUS assumptes personals d'aquella manera. Quina BARRA?! «Brianna! Passa'm el telèfon ara mateix o té'n penediràs!».

«Doncs digue'm "sispli, sispli i sispli"!».

«D'acord! Passa'm el telèfon, sispli, sispli i sispli!».

«NO! Ho sento, em sap tan greu...!».

Llavors la criatura diabòlica m'ha tret la llengua (UNA ALTRA VEGADA!) i ha continuat al telèfon xerrant pels descosits.

«Bé, la meva amiga, la senyoreta Rosanna li ha pispat la colònia nova a la Nikki. Li ha encantat l'olor que fa, tot i que no té nas. Llavors hem ruixat tot de coses perquè fessin bona oloreta, com ara els meus peus, el cubell d'escombraries del garatge i també aquell esquirolet mort que hi ha al jardí!».

Com si no n'hi hagués prou amb acaparar les meves trucades... Ara resulta que també ha estat fumigant coses amb la meva nova colònia Sassy Sacha?! De sobte, m'han vingut ganes d'ESCANYAR-LA!

«Passa'm el maleit TELÈFON, CORCÓ!», li he dit.

Però s'ha limitat a cridar «Ja t'agradaria...!» i ha guillat.

Perseguir la Brianna és *MOLT* perillós!

Ostres, *KFT!* En un moment donat, he rellicat i gairebé rodolo escales avall i vaig a parar a la cuina, cosa que sens dubte m'hauria provocat una cremada de primer grau pel fregament amb la catifa! *AAAU!* Només de pensar-hi m'han vingut esgarriffances!

Finalment he aconseguit arraconar la Brianna, però, ha llançat el telèfon i ha marxat corrent passadís avall mentre cridava: «Socors! Socors! A la floridura llepissosa de la dutxa li han crescut cames i braços i està intentant EMPASTIFAR-ME tota! Que algú truqui al 911!».

Quan he agafat el telèfon, he intentat actuar amb naturalitat i desemboltura. Vaja, no com si estigués allà plantada...

1. Embolicada en una tovallola de bany,

2. Absolutament xopa, i

3. Coberta amb prou sabó per rentar tot un ramat de llames ronyoses.

Llavors m'he escurat el coll i he contestat amb la meua veu més agradable i desenfadada...

«EMM... HOLA?!».

«Nikki? Què tal? Sóc jo, en Brandon!».

NO em podia creure el que estava sentint. Aquesta era la PRIMERA vegada en la vida que el noi que m'agrada em trucava! M'he pensat que m'agafava un atac de cor allà mateix.

«Ah, hola Brandon! Em sap greu, de debò. Era la meua germana petita. Li encanta inventar-se tonteries...».

«Ei, cap problema! Emm... només et trucava per dir-te que per al meu aniversari, al gener, convido uns quants amics a casa. I m'agradaria que tu, la Chloe i la Zoey hi fóssiu».

Llavors és quan m'he desmaiada. Bé, quan GAIREBÉ em desmaia.

«Ostres! Emm... guai! Jo... mmm... et pots esperar un momentet? He de fer una cosa». «És clar. Vols que et truqui en un altre moment?».

«Quan vulguis. Només serà un moment».

Amb molt de compte he tapat l'auricular amb la mà i

he tingut un atac brutal de SMR, altrament conegut com...

SÍNDROME DE LA MUNTANYA RUSSA!!!

D'acord, potser se me n'ha anat una mica la pinça.

No és que en Brandon m'estigués demanant per sortir ni res per l'estil. Ostres, ja m'agradaria...!

En fi, després de la nostra conversa telefònica, m'he pessigat de valent per assegurar-me que no estava somniant. AAAAU!!! Sí, estava ben desperta! Cosa que vol dir que LA CHLOE, LA ZOEY I JO ESTEM CONVIDADES A LA FESTA D'EN BRANDON ☺!!!

Serà la bomba! Em moro de ganes d'anar-hi!

Sobretot tenint en compte que sóc la paia més penjada de tot l'institut i gairebé MAI em conviden a festes.

Ostres, KFT! DE SOBTE M'HA VINGUT UN PENSAMENT ESPANTÓS ☹!!!

Després de la seva conversa amb la Brianna, en Brandon deu pensar que sóc com una mena de... emm...

FRIQUI...

LLEGANYUDA...

AMB CAMES MEGAPELUDES!!!

Per què hauria de voler sortir amb M!?!

NI DE CONYA puc anar a la festa d'en Brandon!

Li trucaré ara mateix i li diré que no m'ho puc
muntar.

OSTRES, que burra!!! Se m'havia oblidat
completament! ENCARA he d'acabar de
DUTXAR-ME! Bé, ja li trucaré més tard.

I llavors m'amagaré en un forat molt profund i...
EM MORIRÉ DE VERGONYA!

